

OPERA **T**HEATER **A**AMSTERDAM

Beleidsplan 2015 - 2017

Bestuur

Finette Lips	-	voorzitter
Hans Nieuwenhuis	-	secretaris
Jan Willem Sodderland	-	penningmeester

Opera Theater Amsterdam is een stichting, gevestigd te Amsterdam, en is aangemerkt als een **ANBI** en **culturele ANBI**

INLEIDING

Opera Theater Amsterdam (OTA) maakt fysiek operatheater op de hartenklop van de samenleving. Met beeldende voorstellingen reflecteren wij op de wereld om ons heen en plaatsen de actualiteit in een theateraal kader van hoge kwaliteit. Vanuit artistiek onderzoek benaderen wij maatschappelijke vraagstukken en dat doen we met uiteenlopende groepen die wij ook als speler op het podium zetten. Opera is daarbij onze taal. Met OTA onderzoeken wij hoe de operazanger van vandaag zich als performer kan profileren in een interdisciplinaire voorstelling naast en met “de experts uit het leven”, de mens om ons heen. Unieke voorstellingen die vernieuwing nastreven in de benadering van de actualiteit en de relevantie van opera in deze tijd.

Bewegend theater, persoonlijke verhalen

Wij kijken graag naar de *outsider*. Als individu, maar ook als groep. Over hen, maar vooral mét die buitenstaanders maken wij voorstellingen die bewegen. Letterlijk, vanuit een voorliefde voor bewegingstheater en groepschoreografieën. Figuurlijk, omdat we de persoonlijke, veelbewogen geschiedenis van onze spelers verbinden aan de dramatiek van opera. Dat zij diezelfde podiumkunst nieuw leven in kunnen blazen met juist hun persoonlijke verhaal en dat de actualiteit van hun verhaal theater wordt. Zo ontstaat de mogelijkheid dat zij door de samenleving ook met andere ogen kunnen worden bekeken en komen zij meer in hun kracht te staan.

Bouwen aan een community

OTA heeft de ambitie een gemeenschap van spelers op te bouwen die verschillende lagen van de samenleving vertegenwoordigen, zowel professionals als amateurs. Om dat te bereiken, willen we hen herhaaldelijk bij nieuwe producties betrekken. Groot voorbeeld is het gezelschap MAU van Lemi Ponifasio, die in 20 jaar een *community* van spelers heeft gecreëerd met *people from all walks of life*.

De OTA-gemeenschap moet een plek worden waar onze spelers terecht kunnen om mee te doen aan onze producties, om zelf nieuwe ideeën te uiten en om in bredere zin bezig te zijn met kunst ter versterking van hun vaardigheden in het leven. Waar ze vanuit een artistiek proces leren om hun oplossend vermogen aan te spreken. Een plek van waaruit wij met hen kunnen creëren. Door onze bijzondere spelersgroep, winnen onze voorstellingen aan authenticiteit en is de impact, zowel op spelers als op publiek en de samenleving in het geheel, groter. Voor onze spelers wordt opera een manier om een andere rol te spelen in maatschappelijk verkeer en om hun leven van een nieuwe *soundtrack* te voorzien. Voor ons betekent de community ook contact met een veel breder publiek, afkomstig uit de periferie en de sociale laag van onze spelers.

Diversiteit

Wij streven naar grote sociaal-culturele diversiteit. Wat ons betreft gaat diversiteit over sociale klasse, over mensen met verschillende kansen en verschillende achtergronden. Vanuit een artistieke noodzaak willen wij graag met deze mensen werken. Omdat het onze missie is dat het proces en de voorstelling niet louter op zichzelf staan. Dat deze een beweging, een impact, veroorzaken bij zowel de deelnemende spelers als hun periferie, als ook bij de samenleving die normaliter niet naar deze mensen lijkt om te kijken.

Maatschappelijke positie

Opera Theater Amsterdam heeft een unieke positie in het Nederlandse cultuuraanbod. Hoewel er vergelijkbare initiatieven zijn zoals het voormalige YO! Opera Festival en de twee producties van Volksopera van Rene van 't Erve in Amsterdam Noord (de Floradorp Opera en Opera Tuindorp Oostzaan), onderscheidt OTA zich door opera als uitgangspunt te nemen, en van daaruit te gaan werken met een specifieke doelgroep. Hoewel er ruimte is om de muziek, de tekst of het verhaal te bewerken, hechten wij er sterk aan om zoveel mogelijk originele elementen (waaronder ook de originele tekst) als theateraal middel in te zetten. O.T.A. streeft er naar hoogwaardig professioneel theater te maken met veelal niet professionele spelers. Om zo klassiek repertoire een nieuwe invulling te geven en om een nieuwe doelgroep de wereld van de podiumkunst in te trekken.

MISSIE;

O.T.A. maakt *community based* operatheater met de verhalen en levens van een specifieke doelgroep als basis en met opera als theateraal middel. Beeldende voorstellingen waarbij wordt gezocht naar de connectie tussen opera en de wereld om ons heen; de aria op de straat en de samenleving op het podium.

Voorstellingen die bewegen.

Letterlijk, vanuit een voorliefde voor bewegingstheater en groepschoreografiën. Maar vooral door te werken met spelers uit specifieke gemeenschappen, en hun verhalen te laten horen door middel van opera.

Visie;

Opera lijkt zich te hebben vervreemd van het doorsnee publiek, terwijl producties van De Nederlandse Opera, De Reisopera en Opera Zuid internationaal met belangstelling worden gevolgd. Tegelijkertijd blijft opera tot de verbeelding spreken van de gemiddelde Nederlander, wat onder meer blijkt uit de enthousiaste reacties als er een (amateur)operazanger zich aandient bij een van de vele talentenshows op tv.

Er blijft een verlangen bestaan naar aan iets deelnemen wat groter is dan jijzelf, zelfs als je datgene niet geheel kan doorgronden of weet te beheersen. Juist door met operafragmenten in hun meest originele vorm, dus inclusief de Italiaanse, Duitse of Franse tekst aan de slag te gaan, neem je de deelnemers echt mee in een andere wereld. Til je hen boven zichzelf uit, neem je ze serieus. Natuurlijk is het makkelijker en aansprekender om de teksten te vertalen, om de muziek te bewerken zodat je erop kunt rappen, maar daarmee ontnem je de deelnemers de kans aan de slag te gaan met het wezen van opera.

Opera is een hoge kunstvorm, een bastion van de elite. Schitterende enceneringen met intelligente dramaturgiën en fantastische zangers scheppen een wereld die moeite kost om te veroveren. Zij die die moeite doen, en daar de middelen voor hebben worden beloond met nieuwe inzichten in het leven om ons heen. De verhalen, de essenties van de opera's echter, zijn gegrepen uit het leven van alledag, uit de wereld om ons heen. **Wij willen nieuwe verbindingen leggen tussen die sprookjesachtige wereld van de opera en mensen uit bevolkingslagen voor wie het dagelijkse leven een worsteling is.**

PROJECTEN

WOLVEN (september 2015)

WOLVEN is een zinderende voorstelling van fysiek operatheater waarin een groep jonge mannen met een zeer bewogen leven onder begeleiding van een symfonieorkest aria's uit Wagner's Ring zingen

Jonge mannen, met een aantoonbare problematische achtergrond, door intensieve en professionele begeleiding klaarstomen voor een fysieke operatheatervoorstelling, waarin zij opera aria's zingen van Richard Wagner. Door hun deelname aan dit project krijgen zij inzicht in het effect van hun lichaamstaal, worden ze uit hun comfortzone getrokken en uitgedaagd zichzelf onder de loep te nemen en bewegen wij de mensen om hen heen om de jongens ook met andere ogen te bekijken.

Vanaf januari werd er elke week gerepeteerd met de jongens. Ze leerden zingen, repeteren de muziek, en kregen les in het staan en bewegen op een podium. Aan de hand van de thema's uit de muziek ontwikkelden wij scènes waarin het verhaal van de jongens een plek kreeg binnen de muziek van Wagner.

Jongens die gewend zijn al bij voorbaat met argwaan te worden bekeken door hun eigen houding, leerden open en neutraal te tonen wie zij denken te zijn. De in traditie gegoten operapersonages van Siegmund en Siegfried werden verrijkt met de verhalen van deze jongens, en kregen zo een nieuw leven.

En zo ontstond een WOLVEN; een meeslepende en bovenal ontroerende operatheatervoorstelling met een enorm *impact* op zowel spelers als publiek. De reacties waren overweldigend, niet in de laatste plaats voor onze bijzondere spelers die even moesten wennen aan alle roodbetrande ogen die hen begroetten na afloop van de voorstellingen en hen vertelden hoe gegrepen zij waren door hun geweldige prestatie.

Na afloop van WOLVEN werden er voor de spelers diversen rondleidingen georganiseerd binnen bedrijven die hadden aangegeven een aantal van onze spelers een leer-werktraject aan te bieden. Andere spelers begeleidden wij binnen hun ambitie meer te doen binnen de podiumkunst door hen in contact te brengen met ons netwerk maar ook door hen in te zetten bij nieuwe producties.

Ambities;

De Kinderkaravaan Voorjaar 2017

Groot kinderkoorproject in de Indische Buurt te Amsterdam, met *The Children's Crusade* van Benjamin Britten als uitgangspunt. Doel is het uitvoeren van dit schitterende en dramatische muziekstuk met z'n hoogst actuele thema van het slachtofferschap van kinderen in oorlog en conflictsituaties.

De kinderen worden intensief gecoached in het zingen van deze niet heel gemakkelijke muziek, maar zullen ook het volledige regieconcept gaan vormgeven. Hun ideeën over de thematiek van het stuk, wellicht hun eigen verhalen naar aanleiding van de tekst, vormen de basis van de voorstelling die zal worden geregisseerd door Charles Hens samen met zijn artistieke team.

De Kinderkaravaan is een samenwerkingsproject van Opera Theater Amsterdam en Het Nederlands Philharmonisch Orkest.

De Tegenstanders ((september 2016)

Wat doe je om jezelf veilig te stellen? Hoe bescherm je je huis, je gezin en je tradities?

In *Tegenstanders/een Requiem* brengen we vluchtelingen, hun tegenstanders en oorlogsveteranen samen op het podium. Het wereldberoemde Requiem van Verdi, een stuk over troost, angst, woede en hoop, vormt de kern van de voorstelling.

De vluchteling zoekt veiligheid, de tegenstander probeert zijn omgeving herkenbaar te houden en de oorlogsveteraan heeft zijn eigen leven in de waagschaal gelegd om ons allemaal te beschermen. Samen vertellen en zingen zij openhartig over hun zorgen, angsten en verlangens, waarbij ze zich laten bewegen door Verdi's Requiem. De voorstelling blaast de muziek en Latijnse teksten nieuw leven in met mensen die schreeuwen om gehoord te worden. Het geluid komt van alle kanten: als journaal op tv, op een mobiele telefoon of wanneer er aria's en duetten uit megafoons klinken.

Met *Tegenstanders/een Requiem* geven we het gevoel van onbehagen en weerstand van de zogenaamde tegenstander een menselijke plek in het vluchtelingendebat. Een theatrale blik op mens achter de mening, die nu kan laten zien wie hij werkelijk is. De meeslepende muziek van Verdi, die als geen ander het volk begreep en hen een stem wist te geven, is het geluid van de weerstand. In dit project zoeken wij het geluid op waar wij als makers ons niet thuis bij voelen, waar we eigenlijk een afkeer van hebben. Misschien wel zelfs bang voor zijn. Meninge die bij ons eigenlijk altijd direct een felle tegenreactie oproepen. Maar waarom kunnen wij niet luisteren naar het gevoel achter die mening? Want ook wij zoeken graag ons gelijk op en staan graag aan de zogenaamd juiste kant van de morele streep. Ook wij zijn veel meer bezig met reageren op de ander dan met echt luisteren.

In het theateraanbod zien we voorstellingen met overtuigingen en intenties waar wij het eigenlijk altijd wel mee eens zijn. Het culturele leven in Nederland is meestal links georiënteerd en voor het *Geen Stijl* geluid is eigenlijk geen serieuze plek. Eigenlijk vonden wij dat altijd heel prettig en fijn. Maar waarom is er eigenlijk geen serieuze plek? Aan de ene kant omdat uit die groep niet bepaald veel makers vandaan komen. Want om te maken, moet je creëren, moet je willen bouwen, meedoen, iets positiefs toevoegen. Dat maakt dat wij met elkaar blijven ronddraaien in ons gezamenlijke gelijk en niet echt op zoek gaan naar wat de ander drijft. Maar dat we wel voorstellingen maken met deze thema's, over deze mensen; voor publiek dat zich in de boodschap bevestigd voelt.

De Huiskameravonden; Liefde & Oorlog

Muzikale ontmoetingen tussen oude muziek, oriëntaalse liefdesliederen en verhalen van inwoners van Amsterdam. Monteverdi en Turkse liefdesliederen als gesprekstof voor persoonlijke ervaringen in

Liefde & Oorlog. Over oorlog in de liefde en de liefde voor oorlog. Over oorlogen gevoerd om de liefde en de liefde in tijden van oorlog.

Voor de Huiskameravonden zoeken we nu contact met verschillende organisaties die zich bezig houden met Amsterdammers die weinig tot niet met cultuur in aanraking komen. Te denken valt aan organisaties als IJdockzz, Dynamo Ouderen, SOOJ, Doras KCMO, Tugelahuus en Stichting Tolhuistuinen. Hierbij zoeken wij aansluiting met bestaande activiteiten. De komende periode willen we tijdens dergelijke ontmoetingen onderzoeken hoe deze eeuwenoude thema's vandaag nog een rol spelen in het leven van de mensen om ons heen: van hangjongere tot bejaarde, van ras-Amsterdammer tot 'Nieuwe Nederlander'.

De eenakter *Il Combattimento di Tancredi e Clorinda* is het centrale werk van de avond; een dramatisch verhaal over twee geliefden die elkaar ontmoeten op het strijdtoneel. Hij, Tancredi, is een christen, zij, Clorinda, moslima. Elk deel krijgt een inhoudelijke inleiding, waarna we met de bezoekers in gesprek gaan over wraak, eerwraak en de passie om te strijden. Maar ook de liefde voor het geloof, of het geloof in de liefde. Daarnaast worden Turkse liefdesliederen gezongen. Deze vormen de opmaat tot gesprekken over de eerste zoen, het eerste liefdesverdriet. Buurtbewoners en performers delen hun verhalen en laten zich begeleiden door improvisaties op Tar en Theorbe.

Het is de bedoeling dat we bij de Huiskameravonden samenwerken met Mezrab en enkele spelers uit onze eerder producties. De avonden zijn dus geen eenrichtingsverkeer van performer naar publiek. Het is een gesprek met muziek als *moderator*.

De 'oogst' van De Huiskameravonden vormt de basis voor de ontwikkeling van een grote stadsopera Liefde & Oorlog in 2020, van en voor Amsterdammers.

Apenkooien

(een voorstelling zonder grond)

Apenkooien is acrobatisch operatheater over ontworteling, macht en regeltjes. Het balanceren tussen wie je bent en wat je kan zijn binnen onze maatschappij. Over aarden en ontaard zijn en de wortels van onze maatschappelijke moraal. In dit *open source*-project, wat deels wordt vormgegeven door een wisselende spelersgroep per locatie, onderzoeken wij de spelregels die de basis van een samenleving bepalen, samen met mensen die zich ontworteld voelen.

Een voorstelling met stadsnomaden, illegalen, paradijsvogels, dwalende operazangers en mensen die de grond onder hun bestaan zien weggeslagen. De opera *Il Ritorno d'Ulisse in Patria* van Monteverdi vormt samen met dolende bluesmuziek uit Mali en de verhalende *Rai* uit Noord-Afrika, de kern van de voorstelling. Daarnaast heeft taal een symbolische rol in het stuk. De aria's en liederen worden in de originele taal gezongen. Deze veelheid aan talen verwijst naar de Toren van Babel, waar onbegrip door verschillende talen een straffe Gods was, een hindernis waardoor men niet in staat was samen tot daden te komen.

Inhoud

Apenkooien speelt zich af boven de grond. Daar leeft een bijzondere gemeenschap. Half mens, half vogel. Of misschien zijn het wel mensen die graag vogel zouden willen zijn. Ze zijn er. Ze weten precies waar ze wel en niet mogen komen. Niet op de grond bijvoorbeeld. Waarom dat zo is, heeft niemand uitgelegd. Het is gewoon zo. Sommigen willen weg, anderen hechten aan hun ontwortelde bestaan. Een vreemdeling dient zich aan. Hij loopt zomaar op de grond; is hij een spelbreker of een valsspeler? Er ontstaat een surrealistisch spel waarin oude regels worden opgeofferd aan nieuwe normen. Een gevecht om bevrijd te worden, waardoor een wankele samenleving op drift raakt.

Vorm

Met Apenkooien zoeken wij de hoogte op. Onthechting in letterlijke zin door het missen van grond onder de voeten en in figuurlijke zin door onze spelers te laten dwalen in een woud van bomen of staketsels van onze westerse welvaart. Een voorstelling die zowel in een lommerrijk bos als in een

urban jungle tot zijn recht komt. Vanuit het bewegingsmateriaal van een van de leukste gymspelletjes gaan we in verschillende steden op zoek naar een theatrale duiding van de ontworteling van de wereld om ons heen.

MUZIEK

Uitgangspunt is de opera *Il Ritorno d'Ulisse in Patria* van Claudio Monteverdi. Odysseus keert na jarenlange omzwervingen terug in zijn thuisland. Hij herkent het niet meer en ziet zijn plaats ingenomen door een groep vrijers die naar de hand van zijn vrouw Penelope dingen. Daarnaast werken we ook met *Arie antiche*; losse aria's waarvan de opera vaak vrijwel vergeten is. Of kwijt. Muziek die voor veel zangers als basis wordt gezien maar die tegelijkertijd ontworteld is. Deze aria's vermengen we met muziek uit een continent op drift; Afrika. De blues uit Mali, de Raï uit Noord Afrika en de muziek van de *griots* uit West Afrika. Gitarist/componist Maarten van der Grinten begeleidt en maakt arrangementen van alle muziek. De percussie is van Claudio Spieler.

(Tegenstanders | een Requiem. foto Anna van Kooij)

Sumo – Een dansopera

In 2018 spelen we de voorstelling *Sumo – Een Dansopera*.

Sumo geeft een actuele kijk op de teloorgang van een nobele Japanse sport met zwaarlijvige goden in de hoofdrol. Impliciet is het ook onze ode aan het clichébeeld van de dikke operazanger, dat tegenwoordig steeds zeldzamer wordt. *Sumo* wordt een voorstelling over lichaamsomvang en rituelen in een gesloten wereld die door corruptie en ambitie wordt vergiftigd. Centrale figuur is een bestaande sumoworstelaar, de Egyptenaar Osunaarashi; succesvol in Japan, maar door zijn Arabische achtergrond een eeuwige buitenstaander.

Dankzij een donatie van het bedrijf Yanmar kon Bergmann in oktober 2015 afreizen naar Tokyo voor het jaarlijkse grote sumotoernooi van Japan. Daar heeft zij zich verdiept in de schitterende theatrale rituelen die verbonden zijn aan deze worstelvorm. Ze kreeg toegang tot de gesloten wereld van een *sumo stable*, waar zij een inspirerende ontmoeting had met de worstelende worstelaar Osunaarashi. De bewegingsstijl in *Sumo* bevat elementen van worstelen, worstelvormen en -tradities. Om een aantal basistechnieken eigen te maken, gaan we met onze spelers trainingen volgen bij een gespecialiseerde sumocoach Stephen Gadd.

Voor deze voorstelling zullen we een groep Turkse jongens selecteren die, anders dan sumoworstelaars, meestal tégen hun wil overgewicht met zich meetorsen. Door deze keuze trekken we een parallel tussen het relatief gesloten karakter van de Turkse gemeenschap (actueler dan ooit!) in Nederland en de sumocultus, een wereld op zichzelf. We breiden onze spelerspool verder uit met dikke operazangers en andere spelers die zich herkennen in de thematiek.

De koorwerken van Robert Murray Shafer, waaronder *Snow Forms* en *Epitaph for Moonlight*, hebben een rituele transcendentie die past bij het karakter van de sumorites. De partituren zijn grotendeels grafisch, wat het voor de niet-professionele spelers interessant maakt. Zij worden uitgedaagd volledig vanuit hun verbeelding te werken.

Drie percussionisten begeleiden de zangers en spelen autonome stukken. Voor *Sumo* willen we een dramaturg aantrekken om het artistieke concept te versterken.

OTA-Huis

Onze plek van waaruit wij werken en onderzoeken. Een plek waar wij elke week een aantal zang- en bewegingstrainingen aanbieden aan onze spelers; mensen die in eerdere producties hebben meegedaan, of die geïnteresseerd zijn om zich bij ons aan te sluiten. Hier kunnen onze spelers ook met ons praten over de projecten waar we mee bezig zijn, of die zij zelf zouden willen ontwikkelen, al dan niet met ons. Daarnaast organiseren wij ook onderzoek sessies, waarin wij met de spelers bepaalde ideeën van een voorstelling onderzoeken. Bewegingsideeën rond ontworteling bijvoorbeeld of de choreografie van

worstelen. Wij willen zorgen voor (beperkte) mogelijkheden om met elkaar muziek te maken, zoals dat tijdens het proces van *WOLVEN* ook regelmatig gebeurde. Dit is ook de plek waar onze spelers, al dan niet onder onze begeleiding, kleine *showcases* kunnen presenteren van hun ideeën. Waar ze hun teksten kunnen testen op een publiek van medespelers en makers en geïnteresseerde *Vrienden van OTA*. Alles wat wordt gepresenteerd krijgt de *feedback* die nodig is om het eventueel naar een artistiek interessant niveau te tillen. misschien zelfs om het inzetbaar te maken als bouwsteen voor een productie. Alle inbreng is vrij, maar niets is automatisch goed: wij nemen de inbreng en het gebodene serieus en reageren er dus ook serieus op.

Wij zijn er van overtuigd dat alleen dan, mensen zich echt gezien voelen. Dat wij door het geven van oprechte, opbouwende professionele *feedback*, ook een klimaat scheppen waarin onze spelers kunnen groeien binnen OTA en daarbuiten. Nogmaals; wij zijn geen bezigheidsclub. Wij nemen onze deelnemers net zo serieus als onze professionals, nemen hen mee in hetzelfde artistieke maakproces. Wij hebben hen nodig als artistieke voedingsbodem. Zodat we als kunstenaar het contact met de samenleving niet te verliezen.

OTA Huis

- 3 keer per week zang- en koortraining
- 3 keer per week bewegingstraining
- Friday night showcases
- Wisselende workshops op zaterdag of zondag naast de repetities in de repetitieperiodes.

- diverse Koffie/contactmomenten

Uitwerking van de ambities

Voor het realiseren van deze plannen is het van belang dat wij een stevige basis hebben in de Indische Buurt en een goede samenwerking met verschillende welzijnsorganisaties. Samen met het stadsdeel en met De Meevaart zijn wij daarom op zoek naar een permanente plek voor OTA, van waaruit wij onze projecten kunnen organiseren.

In het geval van WOLVEN zijn wij erg blij dat zowel het Leger des Heils Reclassering en Jeugdzorg, als De Bascule hun medewerking aan de werving, selectie en begeleiding van de spelers hebben toegezegd. Voor andere projecten willen wij graag *bottom up* gaan werken, door in eerste instantie bij de verschillende organisaties, verenigingen en stichtingen in de Indische Buurt langs te gaan en met hen de plannen van OTA door te nemen.

Om ervoor te zorgen dat OTA op professioneel niveau kan opereren zullen wij een werksubsidie bij het AFK aanvragen van €15.000 waarmee wij de stichting kunnen laten draaien. Daarnaast zullen wij per project financiering zoeken binnen het stadsdeel, de gemeente, het rijk en particuliere fondsen zoals het SKAN fonds, Stichting DOEN, e.v.a.

Marketing

O.T.A. heeft zich met WOLVEN in de markt gezet als vernieuwer van muziektheater vanuit een maatschappelijk relevante basis. WOLVEN heeft aandacht gekregen van onder andere Het Parool en NRC, was te horen op Radio 1, Radio 2 en Radio 4 in veel beluisterde programma's en was te zien in een uitgebreid item op AT5. Verdere marketing al geschiedt op basis van lopende projecten, veelal onder leiding van Femke Barendrecht, tevens hoofd marketing van bureau Hummelinck Stuurman.

Internationale samenwerking

Om onze positie in Nederland te versterken en om meer kennis en organisatiestructuur te verwerven zoeken wij actief de samenwerking en uitwisseling op met Krill Teatro uit Florence (een organisatie die jaarlijks groots opgezetten theaterproducties maakt met gedetineerden) en StreetWise Opera London (een organisatie die daklozen door middel van muziekprojecten letterlijk en figuurlijk weer een stem geeft).

Charles Hens - Artistiek leider, zanger en theatermaker

Roswitha Bergmann - Zakelijk leider, theatermaker en regisseur